

bölcsessége és a lélek ereje nélkül – amelyek a belső lelkiéletből származnak – a modern kor merész vállalkozásai nem egyebek szemfényvesztő dekorációnál, ürességet takarnak. Való igaz, hogy a racionális fejlődés területén a Nyugat csaknem emberfeletti eredményeket ért el. Komolyan kell venni a kérdést, hogy azok a civilizációk, amelyek átveszik a racionális tervszerűség módozatait, hogyan tudják majd megőrizni saját életstílusukat, politikai elképzeléseiket, életmódjukat és vallásos meggyőződésüket. Nagyon is meg lehet érteni, ha őrizni, óvni akarják saját kulturális örökségüket; de egyelőre úgy látszik, hogy a Nyugattól átvett értékek mélyreható változást fognak okozni.

Mindenképpen abban a történelmi pillanatban élünk, amikor az ipari fejlődésből következő kölcsönös egymásrautaltság elősegítheti egy nagy egység megvalósulását a tudomány égisze alatt. Örvendetes tény, hogy korunkban felfedezhetők szellemi és kulturális egységre törekvő mozgalmak is, anélkül, hogy egy elvont egység nevében el akarnák törölni a sajátos vonásokat. Ahogyan Európában keresik az egyensúlyt az egységesítés és a helyi kultúrák megbecsülése között, ugyanúgy viselkednek az Európán kívüli civilizációk irányában is. Az arab és iszlám centrumokban alapított nagyszámú tanulmányi központ megmutatja a vágyat, hogy közösen fenntartsák a humanizmust, a kereskedelmi kapcsolatokat és a természet védelmét. A Nyugat túljutott már a vallási türelmetlenség korszakán. A szekularizáció azzal, hogy elszakította a társadalom és a vallás szoros összefonódottságát, lehetővé tette, hogy a vallás visszanyerje lelki hitelét, és így a kereszténység ismét lelki közösségben lehessen a többi nagy világvallással.

Volt olyan idő, amikor a keresztények számára az iszlám, és viszont, a muzulmánok számára a kereszténység volt a legnagyobb ellenfél. Ma már nem vágyalom arra gondolnunk, hogy a tudományos haladás olyan szellemi egységet fog létrehozni, amely erősebb lesz a szemben álló érdekeknél, és a szellemi, kulturális és lelki kiegészítésre való törekvés közös erőfeszítésre fogja serkenteni az emberiséget, arra, hogy a technikai civilizáció ne fojtsa meg a szellemet.

Juth Lenke fordítása

ANADAD ELDÁN

Ő volt az egyetlen . . .

*Ő volt az egyetlen,
aki vérével próbálta a sziklát
szólásra bírni,
de a szikla hörgött, hallgatott,
vízzel nem válaszolt.*

*Amikor a nép szomjas ujjai
megérintették a forró homokot,
mintha belehatolnának Mózes testébe,
szemeik az égi fellegeket itták.
Zavaros víz válaszolt nekik a mélyből.*

*Csak ő hallgatott, aki vérével
próbálta a sziklát szólásra bírni,
miközben a pusztulásra ítélt nép
rombolva közeledett az idegen forráshoz.*

Turczi István fordítása